

eul_wid: owe-ab

Ἀρχιγέννης ὁ Ἀπαμεύς · Archigenes of Apamea

On Inflammation of the Spleen

Ἀποσπάσματα

Period: *Ῥωμαϊκή* **Roman**
Dialect: *Κοινή τεχνική* **Technical Koine**
Domain: *Ἰατρική* **Medicine**
Format: *Πραγματεία* **Treatise**

9 (1t) Ἀρχιγένους περὶ φλεγμονῆς σπληνός. Ἰσχυρᾶς δὲ φλεγμονῆς παρούσης, κατὰ τοῦ σπληνός, κατὰ τοῦ εὐωνύμου μέρους φλεβοτομητέον ἀπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς τοῦ ἀγκῶνος ἢ κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου τοῦ μικροῦ τῆς αὐτῆς χειρός. ἄριστον δὲ πλέον τὸ κατὰ τοῦ μικροῦ δακτύλου γίγνεσθαι τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ αἵματος διὰ τὸ ἐκ μακροτέρου διαστήματος γίγνεσθαι τὴν ἀντίσπασιν ἢ διὰ φυσικὴν τινα συγγένειαν. εἴτα καταπλαστέον διὰ τῶν λεπτυνόντων ἄνευ τοῦ σαφῶς θερμαίνειν παραπλέκοντα καὶ νῦν τινα τῶν στυφόντων. τοιοῦτον δ' ἐστὶν αὐτοφυῶς τὸ καλούμενον ἄλὸς ἄνθος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο θαυμαστὸν τὸ κατάπλασμα, οἶον· τήλεως β β κριθίνου καρδαμώμου ἀνὰ β α ἢ τ λ σύκων λιπαρῶν λι. τ λ περιστερεῶνος ξηρᾶς πόας β λ · εἰ δὲ βούλει ἐπίθης καππάρεως καὶ τερεβινθίνης ἀνὰ β τ λ . τὰ σῦκα δὲ ἀποβρέξας ὅξει δριμυτάτῳ ἔψε εἴτα λείου μετὰ τῶν ἄλλων εἰδῶν προκεκομμένων κᾶπειτα ἔψε ἐν ὀξει ἢ κόπρῳ αἰγείᾳ μετὰ ὡμῆς λύσεως ἐψήσας ἐν ὀξυκράτῳ κατάπλασσε· ἐχέτω δέ, εἰ βούλει, καὶ τὸ τοῦ ἄλὸς ἄνθος ἢ τινα παρειοκότα τούτῳ. μετὰ δὲ ταῦτα προσάγειν χρὴ μαλάγματα εὐτονώτερα καὶ ἡρέμα ἀμύσσοντα προπυριῶντα δὲ τὸ κύπρινον μετ' ὀλίγου ὄξους χρῆσθαι τοῖς μαλάγμασι πρῶτον μὲν τοῖς ἀπλουστέροις, οἷόν ἐστι τοῦτο [οἶον] κηροῦ λι. α λ ταυρείου λι. α νίτρου β γ τερεβινθίνης ἄγνου τὸ σπέρμα καππάρεως ρίζης φλοιοῦ ἀνὰ β ε · ἔψε τὰ τηκτὰ ἔμπασόν τε τὰ ξηρὰ καὶ τοῦ Νειλέως δὲ κάλλιστον. τῆς δὲ φλεγμονῆς ἐπὶ τὸ σκιρρῶδες μεταπιπτούσης ἢ καὶ πιπτούσης τοῖς ἰσχυροτέροις χρηστέον, οἷόν ἐστι τὰ διὰ τῶν σπυράθων αἰγῶν καὶ τὸ κίτρινον, ὥστε καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀμύσασθαι· ἐπὶ τούτοις δὲ τό τε Μαχαιρίωνος καὶ τὸ τοῦ κουρέως καὶ τὸ διὰ δαφνίδος καὶ τὸ δι' ἰτταίωνος, ὧν μετὰ βραχὺ ἐρῶ τὰς τούτων σκευασίας. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς πειράσας ἐπέτυχον οἷόν ἐστι τοῦτο· ἄρσενικοῦ σανδαράχης ἀνὰ β β κολοφωνίας ξηρᾶς λι.

10 α κηροῦ λι. α χαλβάνης β α ὀποπάνακος β α τερεβινθίνης β ς καππάρεως ρίζης φλοιοῦ μυροβαλάνου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ β δ ναρδίνου μύρου ἢ κυπρίνου β ε καὶ τὸ ἀμμωνιακὸν ὅσον Γρ. γ ἢ δ ἐν ὀξυκράτῳ σὺν Γρ. α καστορίου ἐν τῇ ἐμβάσει τοῦ λουτροῦ προμασησαμένων αὐτῶν ἰσχάδας καὶ ἀποπτυσάντων ἢ ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος μέρος α ἢ β καστορίου μέρος α · δίδου < α . ταῦτα καὶ τοὺς σκιρρωθέντας ὀνίνησι, ὥπερ καὶ ὁ τῆς καππάρεως φλοιὸς ὅξει λειωθεὶς καὶ καταπλασθεὶς, ὃς δὴ καὶ πινόμενος δι' ὄξους ἢ ὀξυμέλιτος κενοὶ παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ αἷμα· καὶ ὁ τῆς ἰτέας [ὁ] φλοιὸς ὁμοίως χρίεται καὶ ἡ τέφρα τῶν χαλκείων καταπλασσομένη σὺν ὡμῇ λύσει δι' ὀξυμέλιτος καὶ ὁ τοῦ

κενταυρίου [ό] χυλός ἔξωθεν χριόμενος καὶ θερμῶν πικρῶν τὸ ἀφέψημα μετὰ πηγάνου καὶ πεπέρεως πινόμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν καταπλασσόμενον καὶ ὕδωρ, ἐν ᾧ πολλάκις ἐναπεοβέσθη σίδηρος πλειστάκις πεपुरακτημένος μετ' οἴνου, πυρέσσουσι καθ' ἑαυτό. σκεύαζε ὡς δροσάτον ἔχον ρίζας μαράθρου σελίνου Μακεδονισίου ἀσπαράγου βουγλώσσου σπόρους [μαράθρου σελίνου Μακεδονισίου] <καὶ> χαμαιμήλων χαμαίδρυος σκολοπενδρίου ἀσάρου σχοίνου ἄνθους καὶ σκεύαζε μετὰ τοῦ ὕδατος, μετ' αὐτοῦ ἐναποσβεσθέντος σιδήρου, ἀδιάντου καππάρεως ρίζης καὶ σάκχαρ δίδου· ἡ δόσις κύαθοι τρεῖς καὶ κυκλαμίνου λεῖα πινόμενα καὶ τοῦ ἀκόρου καὶ τὸ λευκὸν καὶ τῆς λευκῆς ἀμπέλου ἡ ρίζα ἢ λαπάθου ἀγρίου τῆς ρίζης μετὰ σκίλλης τριώβολον ἢ χαμαίδρυος ἢ ἐρπύλλου ὀξύβαφον· πάντα ταῦτα δίδου δι' ὄξυμέλιτος ἢ ἀναγαλλίδος τῆς τὸ κυανὸν ἄνθος ἐχούσης ξηρὸν ἢ ὁ χυλός· πότιζε δὲ ὀβολὸν μετὰ ὀξυκράτου ἢ ὄξους σκιλλητικοῦ ἢ ὄξυμέλιτος. ἔστι δέ, εἰ βούλει, καὶ μόνον· δίδου τοῦ σκιλλητικοῦ ὄξυμέλιτος καθαριτικοῦ τῇ σκευασίᾳ ὡς ἡμέρας ε, καθ' ἡμέραν ρ β· μετὰ δὲ τοῦτο δίδου, εἰ βούλει, καθαρὸν μικρὸν καὶ ταύτην τὴν ἀντίδοτον· ἀναγκαῖον δέ ἐστιν ἐρεῖν πρῶτον τὴν τοῦ καθαριτικοῦ ὄξυμέλιτος σκιλλητικοῦ τὴν σκευασίαν, εἴτα τῆς ἀντιδότου. ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ σκιλλητικοῦ ὄξυμέλιτος τοιάδε· ὄξους δριμέος α ἀδόλου ζ λ σκίλλης ὀπτῆς τὸ ἐντὸς λι.

11 α δαύκου Κρητικοῦ καὶ ἄμεως ἀνὰ ρ ἀνίσου ξυλοβαλσάμου μαράθρου σπέρμα ἀνὰ ρ α πετροσελίνου Μακεδονικοῦ ἀνὰ ρ λ σιλφίου νάρδου Κελτικῆς ἀνὰ ρ λ πυρέθρου ρ λ ὑσσώπου ἡδύοσμου γλήχωνος καρδαμώμου ἀνὰ ρ λ σελίνου ἀπαλοῦ δέσμη α Λιβυστικοῦ ρ α πηγάνου φύλλου κόστου ἀσ(σ)άρου ἀνὰ ρ λ ναρδοστάχυος ἀμώμου ἀνὰ ρ λ πολυποδίου θύμβρου ἀνὰ ρ α λ ἀγαρικοῦ ἐπιθύμου ρ α σκολοπενδρίου ρ λ ὀριγάνου ρ β θύμου κορύμβους μανδραγόρου φύλλου ρ λ ρίζας πάσας καππάρεως τῆς ρίζης ἴρεως γλυκυρίζου ἀνὰ ρ α σπέρμα ἀκαλήφης ρ λ μέλιτος α ζβ ἐψήματος ζβ ἢ α τὴν σκίλλαν τὸν ἡδύοσμον τὸ πηγανὸν τὸ σέλινον τὸ σκολοπένδριον βάλλε εἰς ὄξους ζζ καὶ ἀπόβρεξον ἐπὶ ἡμέρας ζ καὶ οὕτως ἔψε ἕως ἀναλωθῇ καὶ γενῇ δ λ, ἔπειτα δὲ διειλήσας ἔμβαλλε τὰ ξηρὰ καὶ ἀπόβρεξον ὅλας ἡμέρας ζ καὶ πάλιν ἔψε ἕως οὔ γένηται γεγανημένον ζγ εἴτα δι' ὀθονίου πυκνοῦ καὶ στερεοῦ διειλείσας ἀσφαλῶς ἐπίβαλλε τὸ μέλι καὶ πάλιν ἔψε ἕως οὔ ἔλθῃ εἰς ζα λ καὶ τὸ λοιπὸν ἀπόθου ἐν ἀγγεῖῳ ὑελίνῳ καλῶ καὶ δίδου ὥσπερ προειρήκαμεν, ὕστερον δέ, εἰ βούλει, δίδου, ὡς εἰρήκαμεν, τὴν ἀντίδοτον ταύτην· ἔστι δὲ ἡ τούτου σύνθεσις τοιάδε· μυροβάλανον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἀνὰ ἐξάγιον α λ μάκερ καὶ μῶμον κύπηριν κάρυα μοσχάτου ἀνὰ ἐξάγιον α λ καὶ σάκχαρ τὸ ἄρκουιν, εἰ βούλει, ἐπίθες σχοινάνθην ἄμμι ἄνισον καὶ μαράθρου τὸ σπέρμα· δίδου κατὰ δύναμιν ρ τ λ. Ἄλλη ἀντίδοτος τὸ διὰ σκίλλης ἀμμωνιακοῦ πάνακος ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος καππάρεως ρίζης φλοιοῦ στρουθίου σκίλλης ὀπτῆς τὸ ἐντὸς ἀνὰ τ αρ' β ἢ δόσις < α· τοῦτο ποιεῖ θαυμαστῶς ἐπὶ ἀσθματικοῖς καὶ ὑδρωπικοῖς μυρίκης καρποῦ πεπέρεως ἀνὰ < δ ναρδοστάχυος ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ < β· λείου σὺν ὄξει σκιλλητικῶ· ἡ δόσις < α σὺν ὄξυμέλιτι. Τροχίσκος πρὸς ἐσκιρρωμένον σπλῆνα. ὁ τοιοῦτος τροχίσκος ὠφελεῖ πρὸς φλεγμονὴν σπληνὸς καὶ σκίρρῳσιν ἐξαιρέτως· ἔχει δὲ οὕτως· κυκλαμίνου ρ ι βρυωνίας δικτάμνου σκίλλης ὀπτῆς τὸ ἐγκάρδιον ἀνὰ < α στρουθίου καππάρεως τῆς ρίζης ἀνὰ ρ γ· λείου σὺν ὄξει σκιλλητικῶ καὶ ποίησον τροχίσκον καὶ δίδου διώβολον καὶ αὐτὸν σὺν ὄξυμέλιτι. καὶ ὁ δι' ἐρίκης δὲ τροχίσκος ἐπιτήδειος τούτοις· ἔχει δὲ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τοιάδε· ἔστι δὲ ὁ τοιοῦτος τροχίσκος ἐπιτήδειος πρὸς πᾶσαν σπληνὸς διάθεσιν· βάτου τῶν ἀπαλῶν ἀκρεμόνων τῶν πάνυ τρυφερῶν ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ < δ καππάρεως φύλλων < β μυρίκης καρποῦ τῆς ἀσπλήνου λεγομένης σκίλλης ὀπτῆς πεπέρεως ἀνὰ < α ὕδατι πλάττε τροχίσκους καὶ δίδου ὄξυμέλιτι καὶ θαυμάσεις τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· τῇκει γὰρ ταχέως τὸν σπλῆνα.

12 Τροχίσκος ὁ πικρὸς καὶ αὐτὸς θαυμαστός. σελίνου σπόρου ἀσάρου ἀψινθίου ἀμυγδάλων πικρῶν ἀνίσου ἀνὰ ρ α χυλῶ ἀψινθίου ἀναλάμβανε καὶ ποιεῖ τροχίσκον καὶ δίδου ὁμοίως.

Ἄλλος τροχίσκος καὶ αὐτὸς θαυμαστὸς ὁ δι' ἐρίκης καὶ αὐτὸς ὀνομαζόμενος τοῦ θέωνος. ἔχει δὲ οὕτως· ἐρείκης καρποῦ ἰτέας φλοιοῦ ἀνὰ F α $\angle$ καππάρεως φλοιοῦ F α ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος F $\angle$ ναρδοστάχους ἐξάγιον α $\angle$ ἐν ὧν σκιλλητικῶ ποιεῖ τροχίσκον καὶ δίδου ὡς προεῖρηται ἐπὶ τοῖς ἑτέροις τροχίσκοις. εἰ δὲ βούλει, θές καὶ εὐφορβίου ὅσον ἐξάγιον α $\angle$.

Ἄλλος τροχίσκος καὶ αὐτὸς ὁ δι' ἐρίκης. ἐρίκης καρποῦ ἐξάγιον δ πεπέρεως λευκοῦ ναρδοστάχους ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ ἐξάγιον β · ἐν ἄλλω δὲ καὶ ταῦτα μίγνυται· κόστου σκολοπενδρίου καππάρεως ρίζης φλοιοῦ ἀνὰ $\angle$ ὄξους σκιλλητικοῦ. Ἀρχὴ τῶν καταπλασμάτων καὶ ἐπιθεμάτων. Κατάπλασμα. καρδαμώμου $\angle$ η λιβάνου $\angle$ ιδ τήλεως $\angle$ δ πυρέθρου $\angle$ ι σινάπεως $\angle$ η ὄξους τὸ ἀρκοῦν· ὡς <μέλιτος> πάχος <ἔχη> ἐπίβαλλε κηρωτὴν ῥοδίνην μετὰ ὥραν ὅψε ῥοῦντα καὶ ἀφοδεύοντα· γοργὸν καὶ τοῦτο γὰρ ἀπαράβατον. Ἄλλο. στυπτηρίας σχιστῆς $\angle$ γ ὁμοῦ καὶ στρογγύλης $\angle$ οὐκ ἀλλὰ F η ὁμοῦ καὶ ὑγρᾶς F γ κολοφωνίας F γ προπόλεως F γ πίσης ὑγρᾶς λι. γ $\angle$ κηροῦ λι. β σεμιδάλεως $\angle$ β ὄξους τὸ ἀρκοῦν· βρέξον τὴν σεμίδαλιν τῷ ὧν ὁμοίως α καὶ λειώσας σὺν ταῖς στυπτηρίαις ἐπίβαλλε τὰ τηκτὰ καὶ χρῶ.

Ἄλλο. κρίθινον ἄλευρον τήλεως καὶ ἰτέας φύλλα σὺν ὀξυμέλιτι χλιαρῶ κατάπλασσε. Ἄλλο. κόπρον αἰγείαν σὺν κριθίνῳ καὶ λινόσπερμα καὶ ἄλδος ἄνθος σὺν ὀξυκράτῳ κατάπλασσε τριβέντος δὲ κυπρίνου, λείου σὺν ὧν. Μάλαγμα· κηροῦ λι. α νίτρου F γ τερεβινθίνης ἄγνου σπέρματος καππάρεως ρίζης φλοιοῦ ἀνὰ F α · ἐψήσας τὰ τηκτὰ, ἔμπασσον τὰ ξηρὰ καὶ χρῶ.

Ἀρχιγένους θεραπεία. Πρὸς δὲ τὰς σφοδρὰς σκιρρώσεις τοῦ ἥπατος ὀλίγη μὲν ἢ τῆς ἰάσεως ἐλπίς εἰς ὕδρον γὰρ μεταπίπτουσιν τὴν διάθεσιν, ὅμως δὲ τοῖς μαλακτικοῖς ἐπιμικτέον οἶον ἀμμωνιακὸν βδέλλιον μυελούς τε καὶ τὰ στέατα καὶ τὰ τούτοις ἰσοδύναμα.

13 πότιζε δὲ καὶ τὰ ἐκφράττοντα καὶ τὰ διαρρύπτοντα τὸ σπλάγχνον, οἷάπερ εἰσὶ τὰ διουρητικὰ πάντα καὶ λίθων θρυπτικά—προεχαράξαμεν πάντα ἔμπροσθεν—μετὰ τῶν ἀρτίως πρὸς βραχὺ πρὸς τὴν τοῦ ἥπατος ἔμφραξιν εἰρημένων καὶ τῆς τροφῆς δηλονότι κατάλληλα ἀρμοσθείσης ὅσοις ἄκρον χλιαροῖς οἶον μαλάχης χόνδρος χυλὸς πτισάνης Σκυβελίτης οἶνος ἢ Κρητικός, ἰχθύων δὲ οἱ πετραῖοι καὶ τῶν πτηνῶν ἀπαλότερα. εἰ δὲ διὰ κοιλίας καὶ ἐντέροις διεξιὼν τὸ ὑγρὸν, χόνδρος μετὰ παλαιοῦ ὕδρομέλιτος ἢ ὕδρομελι καὶ ὡὰ ὡσαύτως γοῦν καὶ μῆλα. Πρὸς δὲ τοὺς σκιρροὺς τοῦ ἥπατος ἐπιτείνειν χρὴ διὰ φλεγμονῶν αὐτὰ προσαγόμενα οἶον τὰ δι' ἀψινθίου κόμης μυροβαλάνου πιέσματος καὶ νάρδων ἀμφοτέρων καὶ κηκίδων, ἔτι δὲ κρόκου καὶ οἰνάνθης καὶ μαστίχης καὶ μύρων τοῦ διὰ ναρδοστάχους <καὶ> μαστιχίνου <καὶ> σχοινίνου καὶ μηλίνου καὶ οἰνανθίνου. τούτοις οὖν ἀμμωνιακοῦ τε θυμιάματος καὶ βδέλλου οἷ τε μυελοὶ καὶ τὰ στέατα μετὰ τῆς προσηκούσης διαίτης τὸν σκίρρον τοῦ ἥπατος διέλυσαν. Ὅσα ἀπαλὰ πρὸς ἥπαρ οἶον ἄγνου σπέρμα σκίρρον καὶ ἔμφραξιν ὠφελεῖ. κενταυρίου τοῦ μικροῦ ὁ χυλὸς πινόμενος καὶ ἐπιτιθέμενος, ἀρνογλώσσου δὲ ξηρὰ ἢ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα, πλεῖον δὲ τὸ σπέρμα ἀσπαράγου μυάκανθα καὶ αἱ ῥίζαι καὶ τὸ σπέρμα καὶ γλυκυσίδου ἢ ῥίζα δάφνης ἢ ῥίζα ἢ τῆς αὐτῆς ρίζης ὁ φλοιὸς ὅσον τριώβολον σὺν οἴνῳ ἐρεβίνθος ἐρυθρόδανον εὐπατόριον θέρμων τὸ ἀφέψημα μετὰ πηγάνου καὶ πεπέρεως ὕσσωπον ἰσόπυρον ναρδόσταχους ἱρις πιστακίου ὁ καρπὸς πράσιον ἀμύγδαλα πικρὰ δρακοντίου ἢ ῥίζα διακαθαίρει τὰ σπλάγχνα πάντα· καρπάσιον χαμαῖδρυς ἀμπελόπρασον ἀγαρικὸν χαμαίμηλον. Ἀντίδοτος πρὸς κατεψυγμένου ἥπατος πεπέρεως $\angle$ γ κόστου $\angle$ ς · τινὲς δὲ καὶ κάγχρυς μίγνύουσιν $\angle$ δ . Ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ ἀριστολοχία κύμινον σελίνου σπέρμα γεντιανῆς γλυκυρίζης ἀρκευθίδων κράμβης σπέρματος ἀνίσου ἀσάρου ἀψινθίου κόστου πρασίου ἀλόης ἀνὰ F α τήλεως πίσης δαφνίδων θερμίνων κυπέρων σκορδίου σιδήρου ἐρυθροδάνου ρίζης μαστίχης πετροσελίνου καὶ νίτρου ὀλίγον· τήλεως δρακοντίου πεπέρεως κο. οβ σκορόδων ὄνυχαςζ · ἢ δόσις γ ἢ ε ἢ ζ κο. καρεοφύλλου ναρδοστάχους μικροῦ πυ · θές ὑπὸ τοὺς πόδας κεραμίδ <ια> β πεपुरακτομένα ῥάμον ἢ οἶνον καὶ σκεπάσας ἕως ὑγρῶς <εως> τοῦτο ποιεῖ πρὸς φλεγμονάς· ὠφελεῖ καὶ ἡ

ζωόπυρος ἀντίδοτος καὶ ἡ δι' ἐχιδνῶν καὶ ἡ δι' εὐπατορίου καὶ ἡ διὰ σκορδίου καὶ ἡ διὰ δυῶν πεπέρων καὶ τοῖς ἀνωδύνοις. Γαληνοῦ ἐκ τῆς θεωρητικῆς τέχνης σημειωτικὸν περὶ σπληνὸς καὶ τί ἐστὶ σπλὴν καὶ διάγνωσις σπληνὸς Γαληνοῦ καὶ Ἀρχιγένους.

14 Ὅστις δὲ ὁ σπλὴν φλεβώδης καὶ ἀρτηριώδης καὶ ἀνισοπλατὴς λεπτὰ ἀγγεῖα ἔχων καὶ πολλὰ μεταξὺ τῶν ἀγγείων θρομβώματα, διὰ τοῦτο ἀραιὸς ἐστὶ καὶ στομφός, ἔστι δὲ τῇ κράσει ψυχρὸς καὶ ὀξώδης. ἔχων δὲ τὴν ὀξύτητα ταύτην παρὰ τῆς φύσεως πρὸς τὸ διεγείρειν τὸν στόμαχον εἰς ὄρεξιν τροφῆς ἀλλὰ καὶ τὴν ἔκκρισιν τοῦ περιττεύοντος χυμοῦ τοῦ μέλανος καὶ εἰς τὴν γαστέρα χέων στύφει τε αὐτὴν καὶ τονοῖ καὶ πρὸς τὰς πέψεις διεγείρει. πρὸς τοῦτο δὲ καὶ καθαίρει τὸ ἥπαρ ἔλκων τὰ τρυγώδη καὶ θολερὰ τῶν ἐκτῶν περὶ [τῶν] τοῦ ἥπατος ἀπορρυπτομένων ὑγρῶν εἰς οἰκίαν τροφῆν· τοῦ γὰρ σπληνὸς ἔλκειν πεφυκὸς τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν ἐκ τοῦ ἥπατος ὅστις οἶον ἰλὺς ἐστὶ τοῦ αἵματος. εἰ μὲν ἡ ἐλκτικὴ δύναμις τούτου ἀσθενήσῃ ἢ ὁ πόρος ἐμφραχθῇ, δι' οὗ τοῦτο πρὸς ταῦτα πρῶτον εἴλκετο, μέλας ἵκτερος συνίσταται ἀκαθάρτου παρ' ὅλον φερομένου τὸ σῶμα. ἀλλ' εἰ μὲν βάρος καὶ διάτασις εἴη κατὰ τὸν σπλὴνα ἢ καὶ ὀδύνη, ἐμφραξις δηλοῦται, εἰ δὲ μηδὲν τούτων, ἀσθένεια τῆς ἐλκτικῆς. ἔμετος δὲ γενόμενος τῆς μελαίνης χολῆς ἄνευ πυρετοῦ καὶ τῆς ἄλλης κακοηθείας τὴν καθαρτικὴν τοῦ σπληνὸς δύναμιν δηλοῖ ἀσθενεῖν. ἡ δὲ τῆς ἀποκριτικῆς αὐτοῦ ἀσθένεια τὴν ἀνορεξίαν οἴσει μηκέτι φερομένου τοῦ μελαγχολικοῦ περιττώματος κατὰ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καὶ τὴν ὄρεξιν ἐπεγείροντος. ἐμφραττομένου δὲ αὐτοῦ τοῦ μελαγχολικοῦ χυμοῦ κατὰ τὸν σπλὴνα πρῶτον μὲν ἐμβροχὴ τούτου γίνεταί τῇ τε ζέσει καὶ τῇ τάσει δηλουμένη, εἰς ὕστερον δὲ καὶ εἰς σκίρρον μεταπίπτει τοῦ μὲν ζέοντος καὶ ὀδυνηροῦ παυσάμενου, μένοντος δὲ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς σκληρίας. τούτοις οὖν καὶ τὸ στόμα δυσῶδες καὶ τὰ οὖλα διαβιβρώσκεται καὶ τὰ ἐν τοῖς μέλεσιν ἔλκη δυσκατούλωτα μένει· ἐφ' οἷς συμπαθήσαντος τοῦ ἥπατος, ὡς ἔφαμεν, ὕδερὸς ἐκ τούτων γίνεταί. τὰς μὲν οὖν δυσκρασίας αὐτοῦ παραπλησίως ταῖς τοῦ ἥπατος θεραπεύσομεν. Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἐλμίνθων γενῶν καὶ πόσαι διαφοραί. Τρεῖς εἰσὶν ἅπασαι τῶν ἐλμίνθων αἱ διαφοραί, μία μὲν ἡ τῆς στρογγύλης κατὰ πάχος, ἑτέρα δὲ ἡ τῆς πλατείας, καὶ τρίτη, ἣν καὶ ἀσκαρίδα προσαγορεύουσιν.

15 ἡ δὲ γέννησις ἀπασῶν ἐξ ὥμης καὶ παχείας καὶ φλεγματικῆς καὶ πρὸς σῆψιν ἐπιτηδείας ὕλης ἐστίν, οἷα περ ἀθροίζεται τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀδηφαγοῦσιν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ θερμῆς καὶ δριμείας ἢ μελαίνης χολῆς. αὗται γὰρ καὶ τὴν τοῦ τρέφειν ὑπερβάλλουσιν φύσιν ἀφυεῖς πρὸς τὴν τῶν ἐλμίνθων καθεστήκασιν γέννησιν, τούναντίον γὰρ καὶ φθαρτικὰ τούτων εἰσὶ τὰ χολώδη μάλιστα περιττώματα. εἰ δὲ ποτε ταῖς ἔλμινσι χολὴ συνεκρίθη κάτωθεν ξανθὴ ἢ δι' ἐμέτων, αὐτὰς μὲν ἐν τοῖς ἐντέροις ἴσθι γενομένας, τὸν δὲ χολώδη χυμὸν ἥτοι κατὰ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ συστήναι μορίῳ. ἐκάστης οὖν διαφορᾶς εἵπωμεν αὐτῶν τὸ εἶδος τε καὶ γέννησιν καὶ τόπον (καὶ διάγνωσιν) καὶ θεραπείας ἀπὸ τῆς στρογγύλης ἀρξάμενοι, καθὼς ἔμπροσθεν εἰρήκαμεν τὴν γέννησιν τὸ εἶδος καὶ τὴν θεραπείαν, νῦν δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐρῶμεν κἀνταῦθα περὶ τούτων μικρόν τε. αἱ τοίνυν τῶν ἐλμίνθων στρογγύλαι τὸ μὲν εἶδος ἅπασι κατάδηλον ἔχουσιν, ὅτι δὴ καὶ μᾶλλον αὗται τῶν ἄλλων πλεονάζουσι. συνίστανται δὲ κατὰ τὰ λεπτὰ μάλιστα τῶν ἐντέρων πλησιάζουσαι τῇ γαστρί—διὸ καὶ διὰ στόματος πολλάκις ἀναφέρονται, τισὶ δὲ καὶ διὰ ῥινῶν ἐξεκρίθησαν—, πλεονάζουσι μᾶλλον τῶν ἄλλων περὶ τὰ νήπια καὶ σὺν πυρετῷ κατὰ τὸ πλεῖστον. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν πυρετῶν καὶ τὰς ἀρχὰς γιγνόμεναι τὴν ὑπόστασιν ἐξ ὑποκειμένης διαφορᾶς ἴσχουσιν, περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς ἐκ πονηρᾶς νόσου, περὶ δὲ τὰς παρακμὰς ἐκ μεταβολῆς τῶν ὅλων ἐπὶ τὸ κρεῖττον· καὶ γὰρ Ἱπποκράτης φησὶν· ἀγαθὸν γὰρ ἔλμινθας στρογγύλας διεξιέναι πρὸς κρίσιν ἰούσης τῆς νόσου, αἱ δὲ καὶ τάχιον ἀποκτείνονται. τίνα παρέπονται σημεῖα τοῖς στρογγύλας ἔλμινθας ἔχουσι. σημεῖα δὲ τούτοις παρέπονται οἷον δηγμός ἐντέρων καὶ κοιλίας καὶ βῆχες μικραὶ ξηραὶ διερεθίζουσαι, τισὶ δὲ καὶ λυγμός ὕπνος τε

μετὰ παλμῶν καὶ ἀλόγων ἐξαναστάσεων—ἔνιοι δὲ καὶ μετὰ κραυγῆς ἐξανίστανται καὶ πάλιν καταφέρονται—σφυγμὸς γὰρ τούτοις ἀνώμαλος καὶ οἱ πυρετοὶ μεγεθύνονται ἀτάκτως περιτιθέμενοι μετὰ περιψύξεως τῶν ἄκρων καὶ τρίτον ἔσθ' ὅτε καὶ τέταρτον τῆς ἡμέρας ἢ καὶ νυκτὸς ἀλόγως ἐπισημαίνονται. τοῖς δὲ παιδίοις καὶ μάσησις μετὰ προσβολῆς τῆς γλώττης διὰ κενῆς καὶ τρισμὸς ὁδόντων γίνεσθαι καὶ τὰ ὄμματα μύουσι καὶ σιωπᾶν ἐθέλουσι καὶ πρὸς τοὺς διεγείροντας ἀγανακτοῦσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι φαίνονται καὶ τὰ μῆλα ἐρυθρὰ γίνονται καὶ πάλιν ἐπὶ πελιδνόν, μεταβάλλονται, πρὸς βραχὺ δὲ ταῦτα καὶ ἐκ διαστημάτων.

¹⁶ τισὶ δὲ προστρέχουσιν τῷ στομάχῳ ναυτιῶν καὶ δηγμῶν αἷτια γίνονται καὶ ἀνορεκτοῦσιν οἱ κάμνοντες, ἐκβιασθέντες δὲ ναυτιῶντες μόλις καταπίνουσιν ἢ καὶ ἀπεμοῦσι τὸ προσενεχθέν· πολλοῖς δὲ καὶ ἡ γαστὴρ καταφέρεται μετὰ διαφθορᾶς τῶν ἐδεδεσμένων καὶ ἐμφυσᾶται τυμπάνου δίκην, τὸ τε λοιπὸν σῶμα παρὰ λόγον ἐκτῆκεται μήτε λιμαγχοῦσιν γενομένης μήτε κενώσεως ἀμέτρου. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ πάντα δεῖ ζητεῖν τὰ τοῖνυν λεχθέντα σημεῖα, ἀλλὰ τινα πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ πλεῖστα. ταῦτα δὲ συμβαίνει τῶν ζώων ἀλικομένων καὶ τὰ ἔντερα δακνόντων καὶ τῆς πυρετώδους θερμασίας ἀτμοὺς ἀναφερούσης κατὰ τὸν ἐγκέφαλον μοχθηροὺς ἐκ τῆς ἀθροισθείσης ἐν τῇ γαστρὶ σηπεδονώδους ὑγρότητος ἐφ' ὧν δεῖ πῇ μὲν ἀμφοῖν ὁμοίως προνοεῖσθαι τοῦ τε πυρετοῦ καὶ τῶν ἐλμίνθων, πῇ δὲ τοῦ πυρετοῦ φροντίσαντας ὀλίγον σπουδάσαι ὡς ἐξαίρετὴν τὴν ἔλμινθα τοῦ σώματος πολλοὶ γὰρ ἀμεληθέντες διεβρώθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ σπασθέντες ἀπέθανον· ἄλλοι δὲ φασιν ἐωρακέναι * καταπλαστέον δὲ αὐτοὺς τῆς δι' ὠμῆς λύσεως καὶ πτέρεως καὶ ἀψινθίας καὶ θερμῶν ἀλεύρου ἢ ἡδυόσμου καὶ σανδονικοῦ καὶ ἀβροτόνου πινομένου· ἤδη δὲ καὶ σίδια καὶ ἀκακίας κηκιδᾶς τε καὶ βαλαύστιον ἐπιμικτέον. ἐπειδὴ δὲ τινες ἀπαρέσκονται πολλάκις τοῖς πικροῖς πόμασιν, τῶν μὲν ἤδη λεχθέντων αὐτοῖς διδόναι τὰ μὴ καταφανῶς πικρά. πρὸς δὲ τούτοις ἔτι χαμαιπίτυν τε καὶ πράσιον ἐλένιον δαφνόκοκκα κασσίαν θύμον γλήχωνα καρπησίας κύπερον πολυπόδιον ἶριν Ἰλλυρικὴν κνήκον ἐρυθρόδανον ἄκανθαν Αἰγυπτίαν μετὰ πεπέρεως Γρ. ζ εἰς ἀπόζεμα ἡδυόσμου μορέας ρίζης τὸν χυλὸν ἢ τὸ ἀφέψημα, πετροσέλινον καὶ τὰ παραπλήσια τῶν εὐδῶν σπερμάτων. ἔξωθεν δὲ χρηστέον ὅσα εἰρήκαμεν ἔμπροσθεν· ἐπιτιθέσθαι δὲ καὶ τὰ τοῖνυν ἔμπλαστρα κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ· ἀλόης ἡδυόσμου χυλοῦ ἀβροτόνου χολῆς ταυρείας καὶ οἴνου αὐστηροῦ διειλήσας ἅπαντα ποιήσον ἔμπλαστρον καὶ ἐπιτίθει. Ἄλλο. περσέας τὰ ἀπαλὰ φύλλα θερμίνου ἀλεύρου ἀλόης ἀψινθίας ζωμὸν χρῶ μετ' οἴνου. Ἄλλο. ἀγριοσταφίδα κόψας καὶ ἀναλαβὼν μετὰ μυελοῦ ἐλαφείου τίθει κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ ἐπιδεύσας χολῆς ταυρείας ἀλόης διειλήσας ὁμοῦ μετ' οἴνου χρῶ κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ἄλλο. ἀλόης θερμίνου ἀλεύρου ἀρτεμισίας ἀβροτόνου πηγάνου ἡδυόσμου καὶ ἀψινθίας τοὺς ζωμοὺς δεῦσον μετὰ τῶν ξηρῶν καὶ ἐπίδυσσον.

¹⁷ Ἄλλο. χολῇ ταυρείᾳ πλήρωσον τὸ κοῖλον τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπίδυσσον ἢ τὸ διὰ τῆς ῥοδοδάφνης ἔλαιον συνεχῶς ἐπαλειπτέον ἢ τὴν κεδρέαν ἐπιθετέον μόνην τε καὶ σὺν κηρωτῇ κατὰ πάσης τῆς γαστροῦ καὶ κηρωτὴν δὲ προσάξωμεν, εἰ δεήσοι, ταύτην οἶνον· ἀλόης ἀψινθίου ἀλεύρου θερμίνου σερίφου μελανθίου ἀνὰ Γρ. ζ κηροῦ ρ α λ χαμαιμηλίνου τὸ ἀρκοῦν· χολῇ ταυρείᾳ λείου τὰ ξηρά. καὶ ἐνώσας χρῶ ἐνετέον δὲ αὐτοὺς τῷ μελικράτῳ, ὅπως ἂν πρὸς τὴν γλυκύτητα τοῦ μέλιτος αἱ ἔλμινθες ὑποβιβάζοντο κάτω· εἰ δὲ σαπεῖσαι κατὰ τὸ βάθος μὴ ἐκκρίνοιτο, ἀλλὰ μᾶλλον ἀναθυμιάσεις ἐργάζοντο, δεῖ ὑπεξάγειν αὐτὰς ἢ τὴν ἀλόην ἢ τὸ δι' αὐτῆς πικρὸν φάρμακον προποτίζοντα αὐτούς. ὡς ἔμπροσθεν τούτου εἰρήκαμεν ἢ καὶ ἀνόνητος αὐτοῖς ἐστὶν ἀλλαχοῦ ἢ δι' ὑπηλάτου μετρία ὡσαύτως κένωσις. πόμα ἀβροτόνου μελανθίου καννάβεως, τὸ σπέρμα μορέας τῆς ρίζης ἀπαλὸν βράσας ὁμοῦ μετ' ὕδατος, ἔνωσον μετ' οἴνου καὶ δὸς πιεῖν τὸν πάσχοντα. ἐπὶ δὲ πλατείας ἔλμινθος δίδου τὸ κύφι καὶ τὸ μασουάφιον. ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ κύφους αὕτη· λίτου γαγάτου ρ γ ἐλενίου ρ ζ ἀσπαλάθου φλοιοῦ ρ ζ ρίζης ἀσφοδέλου ρ δ

βράθυος Ϝ ζ ἄρκευθίδος φλέρια ρ βδέλλης πετραικῆς Ϝ ζ ἰσχάδων λιπαρῶν ἀτέγκτων Ϝ β ἄμμωνιακοῦ Ϝ γ ὀνύχου Ἴνδικοῦ σπέρματος πηγάνου ἄγριου κόστου ἀνὰ Ϝ ζ καρύων κο. ζ καρδαμώμου κυπέρου <ἀνὰ> Ϝ γ κρόκου κο. ε σπέρματος κυπαρίσσου Ϝ γ λαδάνου κο. ζ στύρακος καλαμίτου Ϝ ζ ἀσάρου κο. ζ νάρδου Κελτικῆς ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ κο. γ σμύρνης τρωγλ <οδ> ὑτίδος Ϝ ζ ἀμώμου κο. ζ πευκεδάνου καλοῦ Ϝ ζ σπέρματος λιγαίας κο. ζ σπλάγχνων κο. ε σχοινάνθης κο. γ στροβίλων καθαρῶν κο. γ σταφίδων ἀγιγάρτων <β τερεβινθίνης λι. τ < φύλλου κο. γ παιωνίας κο. α φοινίκων λιπαρῶν λι. α κονύζης ἀρωματικῆς κο. ζ μαστίχης κο. ε δικτάμνου κο. η λιβάνου κο. γ φλοιοῦ πίτυος κο. ε καλάμου ἀρωματικοῦ Ϝ ζ ἵρεως Ἰλλυρικῆς κο. δ μοσχλίου κο. ζ καρποβαλσάμου Ϝ ζ μέλιτος καλοῦ λι. ζ οἴνου καλοῦ κο. ζ ὁμοῦ τρίβε τὰ ξηρὰ καὶ ἀναλάμβανε τοῖς ὑγροῖς καὶ κόπτων λέγ <ε> * καλῶς ἂν δοθεῖ καὶ τὸ κέρας τοῦ ἐλάφου κεκαυμένον μετὰ πεπέρεως σὺν μέλιτι ἢ ὀξυμέλιτι καὶ τὰ λοιπὰ αὐτοῖς πειρατέον διδόναι—κάλλιον δέ, εἰ σκιλλητικὸν εἴη τὸ ὄξος, καὶ μάλιστα τοῖς τελειότεροις—ἢ τὸ νᾶπυ μετ' ἐλαίου καὶ ὄξους κοχλιαρίου μέγεθος. τοῖς δὲ μετὰ ρεύματος κοιλίας ἐνοχλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐλμίνθων προποτιστέον ἀρνογλώσσου χυλὸν ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ξηρὸν δοτέον τὸ ἀρνώγλωσσον· ἐπ' ἴσης γὰρ πρὸς ἐκάτερον ἐνεργεῖ τὴν τε ῥύσιν καὶ τὰς ἔλμινθας ἢ τοῦ κενταυρίου τὸ ἀφέψημα πινόμενόν τε καὶ ἐνιέμενον ἢ καλαμίνθης ἢ δικτάμνου ἢ γλήχωνος.

18 ἐνετέον δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ἄλμην, προποτίζειν δὲ τούτους μηδὲ τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλμίνθων ἐνοχλουμένοις ἄχρηστον, εἰ ἀπύρετοι μάλιστα τυγχάνοιεν· νίτρου ἐρυθροῦ πεπέρεως καρδαμώμου ἴσον· ἢ δόσις Γρ. δ μετ' οἴνου. Ἄλλο. πεπέρεως δαφνίδων καθαρῶν κυμίνου Αἰθιοπικοῦ μαστίχης ἀνὰ δρ. γ καὶ μέλιτος τὸ ἄρκοῦν· ἢ δόσις κοχλιάριον α ἔωθεν καὶ εἰς κοίτην· εἰ δὲ βούλει πρακτικώτερον αὐτὸ εἶναι, ἐπίθεσ καὶ νίτρου ἐρυθροῦ δρ. γ . Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό. ἐλενίου ἄμμωνιακοῦ θυμιάματος πεπέρεως—ἐν ἄλλῳ πτέρεως—ἀνὰ <η ἢ ε δίδου μετ' ὀξυμέλιτος θερμοῦ καὶ διαστήσας πότιζε εὐφορβίου ὅσον <α· τοῖς δὲ τελείοις ὅσον <β πότιζε. Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό. πτέρεως ὀξύβαφον νίτρου <β· δίδου ἐν κοτύλῃ ὕδατος προκεκενωμένῳ· βέλτιον δὲ γίγνεται, εἰ προσλάβοι καὶ σκαμμωνίαν ὀλίγην. Ἄλλο. ῥοιᾶς ὀξεΐας ῥιζῶν φλοιοῦ <δ πεπέρεως <α καρδαμώμου <ζ πρασίου <β· μέλιτι δίδου πρὸς σκορδοφαγήσαντα. εἰς δὲ παντελῇ τοῦ πάθους μάλαγμα τῆς θηριακῆς παρασχεῖν μὴ κωλύοντος ἰσχυροῦ πυρετοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις. καταπλαστέον οὖν αὐτοὺς διὰ φοινίκων καὶ κυδωνίων καὶ στυπτηρίας ἀκακίας τε καὶ κηκίδος καὶ ὑποκιστίδος· ἐμπνευματώσεως δὲ οὔσης προσμικτέον κυμίνου καὶ ἀνίσου καὶ πηγάνου. ἐπιθέματα δὲ τὸ διὰ δαφνίδων καὶ τὸ διὰ σπέρματος καὶ τὸ δι' οἰνάνθης, ὧν τὰς σκευασίας τούτων μετὰ βραχὺ ἐρῶ. χρονιζούσης δὲ τῆς νόσου καὶ δρώπακι χρηστέον κατὰ τῆς κοιλίας καὶ τῷ νάπυ αὐτῷ μετὰ ἰσχάδων, πόματα δὲ οἶον ἀρνογλώσσου τὸ σπέρμα κηκίδος τε μετὰ πεπέρεως, γίγαρτα σταφυλῆς σὺν οἴνῳ καὶ τὰ διουρητικὰ πάντα οἶον σελίνου ἀδιάντου καὶ τῶν ὁμοίων πινομένα· διδόναι δὲ τὸν διὰ σπέρματος τροχίσκον καὶ τὸν πάγχρηστον καὶ τὴν ἐκλογὴν ἀντίδοτον καὶ τοῦ Ἑσδρα καὶ τὴν θηριακὴν.

19 Σκευασία τοῦ διὰ δάφνης κηροῦ πιτυίνης κολοφωνίας πίσσης νίτρου δαφνίδων ἀνὰ λι. δ ἀλλὰ ἀνὰ Ϝ < νάπυος κέγχρου πυρέθρου γίγαρτα, εὐφορβίου ἄμμωνιακοῦ σαμψύχου καρδαμώμου ἵρεως στέατος χοιρείου ταυρείου ἀνὰ Ϝ τ <, ναρδίνου καὶ κυπρίνου ἐλαίου τὸ ἄρκοῦν. τοῦ διὰ σπέρματος σκευασία· λινοσπέρμου ξυ λ' δ < τήλεως ξυ λ' δ < ἀνίσου δαφνίδων πετροσελίνου σελίνου σπέρματος ζιντζιβέρεως ξυ λ' ε < καὶ τοῦ καρδαμώμου ξυ λ' α Κελτικῆς ξυ λ' ... ἵρεως ξυ λ' δ < μελιώτου βράθυος κασσίας κρόκου λιβάνου νίτρου πάνακος ῥίζης ἀνὰ ξυ λ' δ < ἄμμωνιακοῦ Ϝ α τερεβινθίνης Ϝ α κόκκων κυπέρου στέατος ταυρείου ξυ λ' ζ στύρακος ξυ λ' α κηροῦ Ϝ α μέλιτος ξυ λ' γ καὶ οἴνου καλοῦ τὸ ἄρκοῦν. τοῦ δι' οἰνάνθης σκευασία· οἰνάνθης βοτανικῆς ἀκακίας ῥόδων κρόκου ἀνὰ δρ. γ μαστίχης δρ. γ φοινίκων—σάρκας μετὰ τῶν ὁστών

— ε κηκίδος ὀμφακίτιδος ῥοῦ Συριακοῦ λιβάνου ἀλόης ἀψινθίου ἀνά δρ. γ ἁμμωνιακοῦ δρ. ιβ βαλσάμου δρ. γ κηροῦ δρ. μη τερεβινθίνης δρ. ζ ἑλαίου σχοινίνου τὸ ἄρκοῦν. θές δὲ ἐὰν χρειὰ δέῃ ἔλαιον μῆλινον καὶ οἶνου καλοῦ στύφοντος ὅσον χρειὰ δέοιτο εἰς τὸ αὐταρκες. Τροχίσκου τοῦ διὰ σπερμάτων σκευασία· ἀνίσου δρ. β ἄμμεως δρ. ζ μαράθρου σπόρου δρ. α σελίνου σπόρου δρ. β ὀπίου δρ. ζ ὑοσκυάμου σπόρου δρ. ζ ὕδατος ὀμβρίου δεῦσον καὶ ποίησον τροχίσκον καὶ δίδου τοῖς πρὸ εἰρημένοις. Τροχίσκου τοῦ παγχρήστου σκευασία· χυλοῦ γλυκυρίζης ὀπίου ἀνά δρ. η κρόκου καστορίου στύρακος καλαμίτου ἀνίσου ἀνά δρ. δ μανδραγόρου τῆς ῥίζης δρ. δ μήκωνος τὸ σπέρμα ὑοσκυάμου τὸ σπέρμα δρ. η καὶ οἶνου εὐώδους τὸ ἄρκοῦν. δίδου δὲ καὶ τὴν ἀθανασίαν αὐτοῖς <ὥς> καὶ προεγράφη ἐπὶ τοῖς δυσεντερικοῖς. Σκευασία τῆς ἐκλογῆς ἀντιδότου. βαλαυστίων τ αρ' α μάκερος τ αρ' α ζ ὀμφακίου τ αρ' α ὑοσκυάμου σπέρματος τ αρ' α κέρατος ἑλαφείου τ αρ' α ζ ὀπίου τ αρ' β βάτου ἁώρου καρποῦ τ αρ' α μύρτου μέλανος τ αρ' α σμύρνης τρωγλ <οδ> ὑτίδος τ αρ' α ζ λυκίου Ἰνδικοῦ τ αρ' α ζ κοραλίου τ αρ' α σιδίων τ αρ' α ζ κρόκου τ αρ' α σχοινάνθης τ αρ' α ζ ῥόδων ξηρῶν τ αρ' α ζ Λημνίας σφραγίδος τ αρ' α ζ ἄρνογλώσσου χυλοῦ τ αρ' α ζ ἀκακίας τ αρ' α ζ λαδάνου τ αρ' α ζ μαράθρου σπόρου ἀνίσου ἀνά τ αρ' α ζ στυπτηρίας λιβάνου ἀνά τ αρ' α ζ ῥοῦ μαγειρικοῦ τ αρ' α ζ γῆς Σαμίας τ αρ' α ζ κοιλίας περιστερᾶς τ αρ' α ζ κοιλίας ἀλεκτρονόου ἀσταφίδων ἄνευ τῶν γιγάρτων ῥόδων ἀνά τ αρ' α ζ κόμμεος τ αρ' α ζ χαλκίτεως κισσήρεως ὀπτῆς ἀνά τ αρ' α ζ χυλοῦ ὑποκιστίδος τ αρ' α ζ λαγωῦ πιτύας τ αρ' α ... ἐχίνων ὄστρακα κασσίας μήτρας φοινίκων ὅστου ὀστρέων κεκαυμένων οἰνάνθης βοτάνης μίσους συμφύτου ῥίζης ἀνά τ αρ' α ζ ταρτάρου ἀσφάλτου ἰοῦ δαύκου ἀνά τ αρ' α ζ ἁμμωνιακοῦ δαυκίου Κρητικοῦ τοῦ σπέρματος ἀνά τ αρ' α ζ βόλου πετροσελίνου ἄμμεως καστορίου ἀνά τ αρ' α ζ πρασίου τ αρ' α ζ τριβολοσπόρου τ αρ' α ζ καὶ σακχάριτος τὸ ἄρκοῦν.

20 Περὶ λειεντερίας Ἀρχιγένους. Διττῆς ὑπαρχούσης τῆς λειεντερίας, τῆς μὲν δι' ἐπιπόλαιον ἔλκωσιν τῶν ἐντέρων, κατὰ τινὰς δὲ καὶ δι' οὐλὴν ἐκ δυσεντερίας τὰ πολλὰ ἢ ἐξ ἐτέρων γιγνομένης ῥευματισμῶν, τῆς δὲ δι' ἀτονίας τῆς κατεχούσης τὴν τροφήν ἐν τῇ γαστρὶ δυνάμεως * καὶ ἀναδιδόναι τὰ σιτία λεῖα τε καὶ κάθυγρα καὶ ἄπεπτα διαχωροῦσι ῥευματιζομένης ἐπὶ πάντων τῆς γαστροῦ. ἀλλ' ἐπὶ τῶν λειεντερικῶν ἢ τε διέξοδος τῶν σιτίων ταχεῖα γίγνεται καὶ τὰ τῆς ἀπεψίας ἐπιτεταμένα μᾶλλον ἐστίν, ὥστε μὴ διαδηλοῦσθαι τὴν ληφθεῖσαν τροφήν· καὶ τούτῳ μάλιστα διακρίνονται τῶν κοιλιακῶν καταπλαστέον οὖν αὐτοῦς λινοσπέρμου μετὰ φοινίκων· ἄκρως δὲ ποιεῖ καὶ σχοῖνος καὶ βάτος συνεψομένη τῷ ὀξύμελιτι· ἐμπνευματώσεως δὲ συνούσης καὶ κυμίνῳ καὶ ἀνήθῳ καὶ πηγάνῳ χρηστέον ὁμοῦ. ἐπαυξανομένου δὲ τοῦ ῥευματισμοῦ συνεμβαλοῦμεν μήλων Κυδωνίων στυπτηρίας ὑγρᾶς ἀκακίας ὑποκιστίδος βαλαυστίων σιδίων ῥόδων κηκίδος τε καὶ ῥοῦ μαγειρικοῦ. κηρωταὶ δὲ διὰ μυρσίνου ἢ σχοινίνου μετὰ τινος τῶν στυφόντων, οἷον ζωμὸν Κυδωνίου ἢ μύρτων σὺν οἶνῳ στύφοντι. ἐπιθέματα δὲ θερμότερα μὲν τό τε διὰ δαφνίδων καὶ τὸ διὰ σπερμάτων <ὥς> καὶ προεγράφησαν προβραχέως, στυπτικώτερα δὲ τό τε δι' οἰνάνθης καὶ τὸ διὰ γιγάρτων καὶ τοῦ Ἀντύλλου καὶ τὸ Ἐρυθρίου δὲ θαυμαστόν, ὧν τὰς σκευασίας τὰ νῦν μετὰ βραχὺ ἐρῶ. χρονιζούσης δὲ τῆς νόσου καὶ δρώπακι χρηστέον κατὰ τῆς κοιλίας <ὥς> καὶ προεγράφησαν ἐπὶ τῶν δυσεντερικῶν τὴν θαρραλίαν καὶ τῇ διὰ νάπυος κηρωτῇ καὶ αὐτῷ τῷ νάπυι. Σκευασία τῆς διὰ νάπυος κηρωτῆς * Καταπότιον λειεντερικοῖς καὶ κοιλιακοῖς ... ξηρῶν ἢ γίγαρτα ὀμφακος σταφυλῆς ἀγρίας ἐν ἐκ τούτων ἢ καὶ ἀμφοτέρω κόψας σείσας λεπτῷ κοσκίνῳ, δίδου κοχλιάριον ἐν εἰς οἶνον παλαιὸν καὶ στύφοντα κρᾶσιν μίαν εἰς κοίτην καὶ θαυμάσεις.

21 Ἄλλο δυσεντερικοῖς καὶ λειεντερικοῖς τὸ ἥμ. τυροῦ παλαιοῦ τὸ ἔξωθεν, πίσεως ξηρᾶς στυπτηρίας στρογγύλης, ἀλεκτρονόου τὸν ἔνδοθεν ὑμένα τῆς κοιλίας ἐξ ἴσου λαβὼν, δίδου πιεῖν κο χ' α . Ἄλλο. κάρυα τρία ξηρὰ καῦσον ὁλόκληρα καὶ δίδου, τετραμμένου τοῦ πάσχοντος, πιεῖν καὶ αἰγείαν κόπρον, κατάπλασσε <δὲ> τὴν κοιλίαν μετὰ μέλιτος ὅτι διὰ

πείρας ἐστί. Ἄλλο θαυμαστόν· μίλτου Σινωπίδος < γ συμφύτου λείου < γ οἴνου Ἀμινναίου κυαθ.
 γ συγκέρασον εἰς ποτήριον καὶ μετὰ τὸ ἀποκαθῆσαι τὴν μίλτον δὸς πιεῖν τὸν οἶνον. Ἄλλο·
 σιδίων κηκίδος ὀμφακίτιδος πυρραῖς ἴρεως ἴσα κόψας καὶ σείσας δίδου κο χ' ἐν ἀπυρέτοις σὺν
 οἴνῳ, πυρέσσουσι δὲ μετ' εὐκράτου. ποτήματα δὲ ἀπλᾶ μὲν ἀδίδαντον παλιούρου φύλλα καὶ ἡ
 ῥίζα, σχοίνη λεία καὶ ὁμοσχοίνη ὁ καρπὸς φρυγῆς φακοῦ δίσεφθον ἢ μετ' ὄξους ἐφθοῦ δίς,
 γίγαρτα ναρδοστάχυος νάρθηκος χλωροῦ ἢ ἐντεριώνη, ὄξυακάνθης ὁ καρπὸς, ἀκάνθης λευκῆς
 κορωνοποδίου ἢ ῥίζα, μορέας ἄωρος καρπὸς ξηρανθέντα ἐπιπασσόμενα, μᾶλλον δὲ τὰ βάτινα
 στύφει τοῦ καρποῦ καὶ τῶν φύλλων τὸ ἀφέψημα. πίνειν ἀρνογλώσσου σπέρμα ἢ λαπάθου τὸ
 σπέρμα ἢ ῥοῦν ἢ ῥοιᾶς σίδια ἢ οὗα ξηρὰ—μᾶλλον δὲ βεβρασμένα ἐν ὄξει—ἢ ὄμφακα ξηρὸν ἢ ἐξ
 Ἀμινναίας σταφυλῆς ὅσον τριώβολον, ἀπυρέτοις σὺν οἴνου αὐστηροῦ κυάθοις β, πυρέσσουσι
 δὲ σὺν ὕδατι ὀμβρίῳ ἥσσαν δὲ στομάχου ἅπτεται ἀλεκτορίδων κοιλίας ξηρὸς ὁ ἔνδον ὑμὴν
 ἐμπασσόμενος τῷ ποτῷ· καὶ τὰ διουρητικά οἶον σέλινον ἀδίδαντον καὶ τὰ ὅμοια πινόμενα
 μετοχέτευσιν ἐργάζεται. σύνθετα δὲ τὰ τοιαῦτα οἶον ἢ Πολυείδους σφραγὶς καὶ ὁ διὰ τοῦ
 ἡλέκτρου τροχίσκος καὶ ὁ διὰ τῆς Αἰγυπτίας ἀκάνθης καὶ τὸ κλειδίον καλούμενον καὶ τὸ διὰ
 σπερμάτων. ὧν τοιγαροῦν τὰς τούτων σκευασίας πάντων ἐρῶ. καὶ τοῦτο δὲ κάλλιστόν ἐστιν·
 λαπάθου ἀγρίου σπέρματος Ϝ α < ἀρνογλώσσου σπέρματος Ϝ α < ὑποκιστίδος χυλοῦ < ς κόμμεως
 ἢ ἀκακίας· ἀναλάμβανε Κυδωνίων δὲ καὶ μήλων βρασθέντων εἰς ἀποτρίτῳσιν ἀναλάμβανε ἐξ
 αὐτῶν τοῦ ζυμοῦ ἀπόθου ἐν ἀγγεῖῳ ἐπὶ δὲ τῆς χρείας δίδου. ἢ σύνθεσις τοῦ δι' οἰνάνθης καὶ
 τοῦ διὰ γιγάρτων καὶ τοῦ Ἀντύλλου καὶ τοῦ Ἐρυθρίου * Σκευασία τῆς Πολυείδους σφραγίδος.
 στυπτηρίας σχιστῆς < γ λιβάνου < δ σμύρνης < η χαλκάνθου ἀλόης ἀνὰ < β κυτίνων < ιβ χολῆς
 ταυρείας < ς —ἐν ἄλλῳ < ις — οἴνῳ αὐστηρῷ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ. Σκευασία τοῦ δι' ἡλέκτρου
 τροχίσκου· ψυλλίου ἴρεως Ἰλλυρικῆς μαστίχης ἡλέκτρου κρόκου ἀνὰ Γρ.

22 α ὀπίου Γρ. β —ἐν ἄλλῳ δὲ Γρ. δ —χρῶ. Σκευασία τροχίσκου τοῦ δι' ἀκάνθης Αἰγυπτίας· ἀκάνθης
 Αἰγυπτίας ῥοῦ λιβάνου ἀκακίας στυπτηρίας σχιστῆς χυλοῦ ὑποκιστίδος κηκίδων Λημνίας
 σφραγίδος κοραλλίου συμφύτου Σαμίου ἀστέρος ἀλόης λαδάνου ἀνὰ τ αρ' α οἴνῳ ἀναλάμβανε.
 Σκευασία τοῦ κλειδίου Ὀριβασίου· κηκίδος ὀμφακίτιδος < η ὀπίου < δ ὕδατι κατάπλαττε
 καταπότια ὅσον λα... τὸ μέγεθος καὶ δίδου γ ἢ δ. Ἄλλη σκευασία καταποτίων δυσεντερικοῖς,
 μάλιστα δὲ λειεντερικοῖς· σιδίων σμύρνης ἀνὰ < η στυπτηρίας σχιστῆς ν < δ ὑποκιστίδος χυλοῦ
 < δ ἀνάπλαττε μεθ' ὕδατος ὀμβρίου ὀροβιαῖα καὶ δίδου ε ἢ ξ. Ἄλλη ὁμοίως σκευασία
 καταποτίων· δέχεται σμύρναν σίδια στυπτηρίαν σχιστὴν ὅπιον· κατάπλαττε ὁμοίως μὲν ὕδατος
 καὶ ποίησον καταπότια καὶ δίδου. Σκευασία τοῦ διὰ σπέρματος τροχίσκου ἀνίσου Ϝ β ἄμμεως Ϝ
 < μαράθρου σπόρου Ϝ α σελίνου σπόρου Ϝ β ὀπίου Ϝ < ἐξάγιον α ὑοσκυάμου σπέρματος Ϝ <
 ὕδατος ὀμβρίου τὸ ἀρκοῦν ποίησον τροχίσκους καὶ χρῶ. Ἄλλη σκευασία τροχίσκου· κρόκου
 ὀπίου σμύρνης ἀνὰ Ϝ α λιβάνου Ϝ α < καστορίου Ϝ δ καὶ οἴνου στύφοντος τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλη
 σκευασία τροχίσκου· σμύρνης κρόκου ὀπίου καστορίου λιβάνου ἀνὰ < δ οἴνῳ ὁμοίως. Ἄλλη
 σκευασία τροχίσκου· στύρακος ὀπίου σμύρνης λιβάνου κρόκου ἀνὰ < < οἴνῳ ὁμοίως ἢ ἀντὶ
 οἴνου χυλὸν πολυγόνου. Ἄλλος τροχίσκος ὁ θεοδώρητος ἀστερίου· σελίνου ἀσάρου ἀνίσου
 μαράθρου κηκίδος σμύρνης ὑοσκυάμου δαύκου μύρτων ἀνὰ Ϝ < πετροσελίνου ἄμμεως ἀνὰ
 ἐξάγιον α < ὀπίου Ϝ α < καὶ χυλοῦ πολυγόνου τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλος τροχίσκος· κυμίνου ῥοῦ
 Συριακοῦ βαλαυστίων τὸ ἄνθος ἀνὰ Ϝ α < σιδίων Ϝ τ < σιλφίου ἐξάγιον α < ἢ ξηροῦ τ < ποίησον
 τροχίσκους σὺν χυλῷ πολυγόνου ἢ ἔμπασσε τῷ ποτῷ ἢ φυραθὲν ὀξυμέλιτι λαμβάνεται πρῶτῃ
 καὶ ἐσπέρας. Ἄλλος θαυμαστὸς πρὸς λειεντερικοὺς τροχίσκος· μύρτων ξηρῶν κο ν' α < ἀνίσου
 ῥόδων ξηρῶν οἰνάνθης ἀνὰ κο ν' τ < φοινίκων βαλάνουςκ· ποίει τροχίσκους σὺν χυλῷ
 πολυγόνου καὶ δίδου < α μεθ' ὕδατος ἢ μετὰ κράματος. καὶ ἡ δι' ἐχιδνῶν Ἀνδρομάχου μέγιστόν
 ἐστι βοήθημα.

23 Ἡροδότου ἀντίδοτος πρὸς λειεντερίαν ἢ λεγομένη σάμψα· μελαίνης ἐλαίας ἐψήσας σὺν ὄξει καὶ λεάνας σὺν πυρίσει καὶ μίξας σιδίων μετὰ πεπέρεως λευκοῦ καὶ βράχεος οἴνου στύφοντος καλοῦ ἢ ἐλαίου δίδου νήσται κατ' ἰδίαν καὶ σὺν ἀρίστῳ. Ξηρίον πρὸς κοιλιακοὺς διὰ πείρας ἄμμεως φρυκτῆς καὶ ὀρύζης φρυκτῆς ἀνὰ < γ > σελίνου σπέρματος < β > πεπέρεως λευκοῦ σμύρνης ἀνὰ < β > ξυλοκαρεοφύλλου σπόρου ἀκακίας ἀνὰ < α > στυπτηρίας σχιστῆς < τ > < κηκίδος < α > γιγάρτων σταφίδων φρυκτῶν < α > ἐρείκης καρποῦ < γ > λειώσας ἅπαντα ἐπὶ δὲ τῆς χρείας, λαβὼν τοῦ ξηροῦ Γρ. δ μίξας μετὰ σταφίδος ἐκγιγαρτισμένης Γρ. η καὶ λειώσας τὸ πᾶν, δίδου εἰς κοίτην ὅψι καὶ πρῶι εἰς εὐκρατον. ἔστω δὲ τὸ ὅλον εἰς δόσεις β . ἢ δὲ τροφή δριμείας μὲν καὶ χολώδους οὔσης τῆς ἀποκρίσεως διὰ τε χόνδρου καὶ ὀρύζης ἄλικός τε καὶ τῶν παραπλησίων γινέσθω συνεψομένων αὐτοῖς τῶν στυφόντων οἶον ἀπίων μήλων Κυδωνίων μεσπίλων μοσκούλων καὶ τῶν ὁμοίων πάντων καὶ τὸ ὀξύγαλα ὀπτώμενον μετὰ σιδήρου ἢ ὁμοίως τὸ ἄπεφθον τούτοις ἀρμόζει. ποτὸν δὲ οἶνος στυφὸς ὕδαρῆς καὶ λεπτὸς ἢ τι τῶν ἡδέων ἔστω πομάτων. φλεγματικωτέρων δὲ αὐτῶν ἐκκρινόντων ἐπὶ τάναντία τὴν τροφήν μεταγάγωμεν σπέρματα δὲ τινα τῶν εὐστομάχων τῇ τροφῇ παραμιγνύσθω, οἶον κολιάντρον ἄνισον ἢ κύμινον ἢ σελίνου σπέρμα καὶ φακὸς δὲ δίσεφθος μεθ' ὕδατος ὀμβρίου ἢ μετ' ὄξους πολλάκις αὐτοὺς ὥνησε ἐσθιόμενος σὺν ὄξει ἢ σὺν ὀξυμέλιτι αἶ τε κράμβαι δίσεφθοι. κάλλιστον δὲ τὴν δευτέραν αὐτῶν ἔψησιν ἐν ὀξυκράτῳ γίνεσθαι. οἶνον δὲ τινα τῶν παλαιῶν καὶ στυφὸν καὶ θερμὸν δυνάμενον οἱ τοιοῦτοι πινέτωσαν. Ἐκ τοῦ Δυναμεροῦ δυσεντερικὸν καὶ λειεντερικὸν ἐπίρρημα ποιοῦν καὶ πρὸς ῥέυμα ὀφθαλμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἐντεροκοιλιακῶν· σκαμμωνίας & β & ζιντζιβέρεως λιβάνου ἀκακίας θείου ἀπόρου μαστίχης ἀνὰ & α & ὄξει φυράσας καὶ ποιήσας γλοιῶδες ἐπίπασσε ὀθονίῳ καὶ ἐπίθει κατὰ τῶν ἐντέρων. Σκευασία δρῶπακος καὶ πιττώσεως Ἀρχιγένους· πεπέρεως πυρέθρου κάγχυρος ἀσφάλτου. εἰ δὲ ξηρὰναι δέη ἔμβαλλε καὶ θεῖον ἄπυρον ἀλὸς τέφραν κληματίδων. εἰ δὲ ἀμύξαι λιμνηστis ἐμβάλλεται ἢ καλαμίνθη ἀδάρκη ἢ εὐφόρβιον. ἕκαστον δὲ τούτων λεῖον γενόμενον ἐμπάσσεται τοῖς τηκτοῖς. ἔστι δὲ ὁ συνήθης ὑπὸ πλείστων σκευαζόμενος δρῶπαξ ὁ γάλλος λεγόμενος. κολοφωνίας τῆς λιβανιζούσης καὶ πιτυίνης καὶ τῆς ῥυπαρᾶς ξυλώδους ῥητίνης τῆς ἐν τοῖς κεραμίσις κομιζομένης ἀποχύματος πίσεως ξηρᾶς πίσεως ὑγρᾶς Βρυττίας λι.

24 β κηροῦ λι. δ νίτρου λι. α ἀσφάλτου χαλβάνης ἀδάρκης πυρέθρου Ἰλλυρικοῦ ἔλλεβόρου λευκοῦ πεπέρεως ἀνὰ & δ & θείου ἀπύρου & γ & καστορίου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος σταφίδων ἀγρίων ἀνὰ & β & ἐλενίου συκίου ὀποβαλσάμου & ς & χρῶ. Ἄλλος δρῶπαξ κάλλιστος δόκιμος· ἔχει δὲ οὕτως· πίσεως ξηρᾶς κηροῦ κολοφωνίας ἀνὰ λι. α νίτρου & ς & ἀσφάλτου & ς & θείου ἀπύρου & α & < πεπέρεως εὐφορβίου ἀδάρκης ἀνὰ & α & κανθαρίδων < δ & κυπρίνου ἐλαίου & δ & χρῶ. δεῖ δέ, ὡς προείρηται, τὸν δρῶπακα θερμῷ < ἐλαίῳ > καταχρίειν καὶ πάχος ἔχοντα κατὰ λόγον τῆς τοῦ κάμνοντος δυνάμεως προσεξηρημένων τῶν ἐν τοῖς χρωμένοις τόποις τριχῶν. τοὺς δὲ εὐτόνως δρωπακιζομένους καὶ λούειν προσήκει ἐπικειμένου τοῦ δρῶπακος καὶ γυμναζομένου, εἰ οἶόν τε· ἀθρόως δὲ ἀποσπώμενος ὁ δρῶπαξ δύναται τονῶσαι τὸ ἐνδεδωκὸς πνεῦμα καὶ ἀνακαλέσασθαι πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἀναμνησθαι τῶν ἰδίων ἔργων. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ κατεχόντων τὴν τροφήν, φησὶν Ἀρχιγένους, σικύαν ὡς μεγίστην κούφην τῷ στομάχῳ ἢ τῷ ὀμφαλῷ χρηστὸν καὶ κολλητέον < μὴ ἀρ > κουμένης δὲ ταύτης θρεπτέον αὐτοὺς τῶν εἰρημένων τινὶ τροφῶν ἔχοντι καὶ κολιάντρον καὶ οἶνον. δίδου δὲ καὶ τὴν διὰ Κυδωνίων μήλων ἀντίδοτον < ὦσ > καὶ προεγράφη καὶ Κυδωνίων μήλων ὕστερον παραλαμβανέσθω καὶ κατάχρησιν ὑπνωτικὴν τὴν δι' ὑοσκυάμου καὶ ὀπίου, δοτέον δὲ τὴν διὰ κωδιῶν ἀντίδοτον. Πρὸς δὲ τὰς σπασμώδεις συνολκάς· ἐλαίῳ βραχὲν μυρσίνινον ἢ ἔλαιον μόνον παλαιὸν ῥάκει θερμῷ τοῖς μυσὶ ἐπιτιθέναι κηρωτὰς ὑγρὰς ἐχούσας τι καὶ καστόριον λουτρόν, πρὸς δὲ τοῦτο ὕδατι θερμῷ προσαντλητέον τὰ κύλα ἔχον τὸ ὕδωρ ταῦτα· οἶον μύρτων μελανῶν τὰς

κολλητικὰς κορυφὰς σίδια κενταύρια βαλαύστια ῥοῦ βυρσοδεψικοῦ πτέριν ἐλελίσφακον
λιβανωτίδα βάτους. βῤῥασον ὁμοῦ πάντα εἰς ἀποτρίτωσιν καὶ λοῦε τὰ κύλα ἄχρι καὶ τῆς
ὀσφύος. εἰ δὲ καὶ ἀγρυπνίαι γίνονται τοῖς πρὸς ἀγρυπνίας εἰρημένοις χρηστέον. μήπω
λυούσης δὲ τῆς δυνάμεως καὶ τὸ διὰ κωδυῶν αὐτοῖς ποτιστέον. παρακμῆς δὲ γενομένης ἐπὶ
λουτρον ἀκτέον ἔχον ῥόδα μυρσίνην σχοῖνον πτέριν ἐλελίσφακον καὶ λιβανωτίδα. μετὰ δὲ τοῦ
λουτροῦ ἀνακομιστέον αὐτοῖς ὄρμινον ἔχον ἐντὸς τούτου ῥόδα καὶ ῥοῦν μαγειρικόν, ἐκτὸς δὲ
ἐπαλειπτέον κηρὶ λευκὸν ἀντὶ λέπους ἢ περδίκων ἢ περιστερῶν σάρκας κατοικιδίων ἢ πόσιν ἢ
τοῖς παραπλησίοις, δίδου θαρρῶν καὶ τὴν δι' ἐχιδνῶν θηριακὴν ὅσον ξυλόκοκκα ς μετ' οἴνου
εὐκράτου ὅτι μέγιστόν ἐστι ἐπὶ τοῦτο βοήθημα.